Dosar nr. 2c-1232/24
(nr. electronic al dosarului: 2-24056612-12-2-27052024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 mai 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanţa compusă din:
președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru
grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință de judecată publică, în sediul instanţei, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta SRL „Vero-Nadina” împotriva pârâtului SA „Apă-Canal Chișinău” privind declararea nulității actelor,

constată:

Argumentele participanților la proces

1. La 24 mai 2024, administratorul statutar Grigoraș Mariana, în interesele reclamantei SRL „Vero-Nadina”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” privind declararea nulității actelor întocmite și a facturii fiscale.

2. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat: admiterea pretenției cererii; anularea actului de prelevare nr. *****din *****; anularea actului de prelevare nr. *****din *****; anularea raportului de încercări nr. *****din *****; anularea raportului de încercări nr. *****din *****; anularea facturii fiscale nr. ***** din *****; încasarea taxei de stat în mărime de 1 250 lei din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul SRL „Vero-Nadina”.

3. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la data de *****, de către Departamentul Suport Tehnic și Control din cadrul SA „Apă-Canal Chișinău” au fost prelevate probe de ape uzate din căminul de control al obiectului reclamantei, situat în mun. Chișinău, șos. *****, fiind întocmit actul de prelevare nr. *****.

4. La data de *****, în baza actului de prelevare nr. *****, Laboratorul central de ape uzate al SA „Apă-Canal Chișinău” a emis raportul de încercări nr. *****, prin care a constatat depășiri ale concentrațiilor maxim admisibile în apele uzate evacuate.

5. Reclamanta a mai arătat că, la data de *****, de către același Departament Suport Tehnic și Control au fost prelevate repetat probe de ape uzate din căminul de control, conform actului de prelevare nr. *****, iar la data de ***** Laboratorul central de ape uzate al SA „Apă-Canal Chișinău” a emis raportul de încercări nr. *****.

6. În esență, reclamanta a susținut că actele de prelevare nr. *****și nr. *****, rapoartele de încercări nr. *****și nr. *****, precum și factura fiscală nr. ***** din ***** sunt lovite de nulitate absolută, deoarece au fost întocmite în baza unei proceduri de prelevare, transportare, conservare și analiză a probelor de ape uzate care nu ar corespunde cerințelor obligatorii prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. *****din *****, de standardul ***** și de standardul *****.

7. Reclamanta a invocat că operatorul care efectuează prelevarea, transportarea, conservarea și analiza apei uzate trebuie să își desfășoare aceste activități prin laboratoare acreditate conform standardului *****. În opinia reclamantei, Departamentul Suport Tehnic și Control,

care a prelevat nemijlocit probele, nu deține calitatea de laborator acreditat și nu dispune de acreditare pentru activitatea de prelevare a probelor de ape uzate.

8. Reclamanta a subliniat că, în rapoartele de încercări nr. *****din ***** și nr. *****din *****, la rubrica referitoare la prelevarea probelor este indicat Departamentul Suport Tehnic și Control, nu Laboratorul central de ape uzate. Prin urmare, potrivit reclamantei, laboratorul care a emis rapoartele de încercări nu a efectuat nemijlocit prelevarea, dar s-a bazat pe probe prelevate de o altă subdiviziune internă a pârâtei, care nu ar fi acreditată pentru această activitate.

9. Reclamanta a mai invocat faptul că pârâta nu a dovedit că persoanele care au participat la prelevare erau instruite, desemnate și împuternicite în modul stabilit, cu dreptul de a efectua prelevarea și de a semna actele respective. S-a susținut că simpla apartenență a acestor persoane la SA „Apă-Canal Chișinău” nu este suficientă, în condițiile în care procedura de prelevare are caracter tehnic, specializat și produce consecințe patrimoniale directe pentru consumator.

10. Totodată, reclamanta a arătat că nu este suficient ca laboratorul să fie acreditat doar pentru efectuarea încercărilor fizico-chimice, dacă etapa prelevării probelor, care determină reprezentativitatea și integritatea probei, este realizată de o structură neacreditată ori de persoane în privința cărora nu s-a probat competența tehnică și împuternicirea corespunzătoare.

11. Reclamanta a invocat și încălcări privind conservarea și transportarea probelor de ape uzate, arătând că, potrivit cerințelor standardelor tehnice, probele trebuie manipulate și transportate în condiții care să prevină modificarea caracteristicilor fizico-chimice ale apei uzate între momentul prelevării și momentul analizării în laborator. În opinia reclamantei, pârâta nu a probat suficient că aceste condiții au fost respectate efectiv.

12. În susținerea acțiunii, reclamanta a anexat actele de prelevare, rapoartele de încercări contestate, factura fiscală nr. ***** din *****, certificatul de acreditare nr. *****, extrasul de pe pagina oficială a Centrului Național de Acreditare din Republica Moldova MOLDAC, extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice și dovada achitării taxei de stat și a taxei de timbru.

13. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din *****, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă.

14. Pârâtul SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. În esență, pârâtul a susținut că acțiunile întreprinse de SA „Apă-Canal Chișinău” au fost efectuate în exercitarea atribuțiilor legale de operator al serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, având dreptul să verifice calitatea apelor uzate evacuate de consumatorii noncasnici și să preleveze probe în scopul constatării respectării concentrațiilor maxim admisibile.

15. Pârâtul a invocat că Laboratorul central de ape uzate din cadrul SA „Apă-Canal Chișinău” este acreditat conform standardului *****, deține certificat de acreditare eliberat de Centrul Național de Acreditare MOLDAC și este competent să efectueze încercări de laborator în domeniul apelor uzate.

16. SA „Apă-Canal Chișinău” a susținut că procedura de prelevare a probelor a fost efectuată cu respectarea cerințelor Hotărârii Guvernului nr. *****, iar actele de prelevare și rapoartele de încercări conțin datele necesare pentru identificarea probelor, a locului prelevării, a persoanelor participante și a rezultatelor investigațiilor de laborator.

17. Pârâtul a mai invocat că obiecțiile reclamantei au caracter formal și declarativ, nu demonstrează alterarea efectivă a probelor și nu infirmă rezultatele rapoartelor de încercări întocmite de laboratorul acreditat. De asemenea, pârâtul a susținut că reclamanta nu a prezentat un raport alternativ de laborator care să combată rezultatele constatate de SA „Apă-Canal Chișinău".

Poziția părților în ședința de judecată

18. În ședința de judecată din *****s-a prezentat reprezentantul reclamantei, avocatul Nicolaev Radu, care a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia. Totodată, reprezentantul reclamantei a indicat că a recepționat referința pârâtului prin e-mail și în original în ședință, fără a formula cereri sau demersuri suplimentare.

19. Pârâtul SA „Apă-Canal Chișinău" nu s-a prezentat în ședința de judecată. Instanța a constatat posibilă examinarea cauzei în lipsa pârâtului, reținând că acesta a fost citat legal prin intermediul PIGD și a depus referință asupra acțiunii.

20. În aceeași ședință, instanța a cercetat înscrisurile anexate la dosar, iar reprezentantul reclamantei a prezentat explicații în formă scrisă. După finalizarea cercetării judecătorești, reprezentantul reclamantei a susținut în pledoarii admiterea integrală a cererii.

Aprecierea instanței

21. Audiind explicațiile reprezentantului reclamantei, examinând referința pârâtului, înscrisurile anexate la materialele cauzei și raportând circumstanțele stabilite la cadrul normativ aplicabil, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată și pasibilă de admitere, din următoarele considerente.

22. Instanța reține că raporturile juridice dintre părți derivă din prestarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, domeniu reglementat de Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și de Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. *****din *****.

23. Potrivit art. 22 alin. (7) din Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, stabilirea condițiilor de evacuare a apelor uzate de la agenții economici în sistemele de canalizare ale localităților, precum și a concentrațiilor maxim admisibile de poluanți în apele uzate, se efectuează de către operator cu respectarea normativelor deversării limitat admisibile în emisare, stabilite de legislația în vigoare, iar operatorul poate efectua controlul inopinat al evacuării apelor uzate de la agenții economici și/sau prelevarea probelor în scopul verificării calității apelor uzate deversate în rețelele de canalizare.

24. În contextul legal menționat mai sus, instanța nu pune la îndoială dreptul SA „Apă-Canal Chișinău", în calitate de operator, de a efectua controale inopinate și de a preleva probe de ape uzate de la consumatorii noncasnici. Litigiul nu vizează existența acestui drept, ci modul concret în care acesta a fost exercitat în raport cu reclamanta și dacă actele întocmite în urma acestor operațiuni pot produce efecte juridice opozabile consumatorului.

25. Potrivit pct. 19^3 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. *****, operatorul este obligat să supravegheze starea tehnică a sistemului public de canalizare și să monitorizeze valorile indicatorilor/parametrilor de calitate ai apelor uzate evacuate de consumatori în sistemul de canalizare în raport cu CMA a poluanților stabilite.

26. Potrivit pct. 19^4 din același Regulament, programul de prelevare a probelor de apă uzată și condițiile schimbului de informații/rezultate aferent se stabilesc de operator pentru fiecare consumator în parte la încheierea acordului de preluare a apelor uzate sau a contractului de

prestare/furnizare a serviciului, ținând cont de activitatea economică a consumatorului și de sursa de variație a calității, conform ***** „Calitatea apei. Prelevare. Partea 10. Ghid pentru prelevarea apelor uzate”.

27. Potrivit pct. 19^{7} din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. *****, operatorii efectuează prelevarea, transportarea, conservarea și analiza apei uzate în laboratoare acreditate conform standardului ***** „Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări”.

28. Potrivit pct. 19^{8} din același Regulament, prelevarea probelor de apă uzată se efectuează în orice timp al zilei și nopții, luând în considerare regimul de activitate al consumatorului și este prevăzută prin programul de prelevare de probe, în conformitate cu standardul *****. Totodată, regulile de prelevare, transportare și conservare a apelor uzate pentru verificarea calității apelor uzate deversate în rețelele de canalizare trebuie să fie publicate pe pagina web oficială a operatorului.

29. Potrivit pct. 19^{13} din Regulament, înainte de prelevare, persoana desemnată din partea operatorului este obligată să prezinte legitimația reprezentantului consumatorului, prin care confirmă funcția de prelevator.

30. Potrivit pct. 19^{14} din Regulament, atât operatorul, cât și consumatorii sunt obligați să desemneze unul sau doi reprezentanți care vor avea dreptul să participe la prelevarea probelor de apă uzată, în vederea monitorizării corectitudinii procesului de prelevare, la semnarea actului și să argumenteze în scris obiecțiile constatate.

31. Potrivit pct. 19^{19} din Regulament, consumatorii sunt în drept să atace în instanța de judecată actul de prelevare a probelor de apă uzată și raportul de analiză a probelor de apă uzată, într-o procedură unică, în termen de cel mult 30 de zile de la data recepționării raportului de analiză și a notificării operatorului de apă uzată, inclusiv în cazul încălcării procedurii de prelevare/transportare a probelor de apă uzată, în cazul în care actul de prelevare a fost semnat de persoane care nu sunt împuternicite în modul stabilit, în cazul completării incomplete a actului, în cazul în care raportul a fost eliberat de un laborator neacreditat în domeniul apelor uzate sau în cazul dezacordului consumatorului cu rezultatele raportului de analiză.

32. Potrivit pct. 19^{22} din Regulament, operatorul poate calcula și înainta consumatorului plăți suplimentare numai dacă, potrivit raportului de analiză, sunt constatate depășiri ale valorilor indicatorilor/parametrilor de calitate în raport cu CMA, în condițiile în care s-a respectat procesul de inspectare, prelevare, conservare, transportare, predare-primire a probelor de ape uzate în laborator și efectuare a încercărilor de laborator, în corespundere cu cerințele standardelor de referință și ale actelor normative.

33. Din coroborarea acestor norme rezultă că legalitatea facturării plăților suplimentare pentru depășirea CMA nu depinde doar de existența formală a unui raport de încercări, ci de respectarea integrală a lanțului tehnic și juridic anterior: inspectare, prelevare, conservare, transportare, predare-primire, analiză de laborator și notificare. Acest lanț trebuie să fie verificabil, transparent și realizat de persoane competente, astfel încât rezultatul analizei să poată fi opus consumatorului.

34. Instanța constată că, în speță, actele de prelevare nr. *****din ***** și nr. *****din ***** au fost întocmite în urma prelevării probelor de către Departamentul Suport Tehnic și Control din cadrul SA „Apă-Canal Chișinău”, iar rapoartele de încercări nr. *****din ***** și nr. *****din ***** au fost emise de Laboratorul central de ape uzate al aceleiași societăți.

35. Prin urmare, etapa prelevării și etapa efectuării încercărilor de laborator apar ca fiind realizate de subdiviziuni distincte ale pârâtului, fapt care impunea clarificarea suficientă și verificabilă a raportului funcțional dintre acestea, a persoanelor concrete implicate și a modului în care procedura de prelevare se încadra efectiv în domeniul acreditării invocate de pârât.

36. Astfel, din însăși structura actelor contestate rezultă o separare între subdiviziunea care a efectuat prelevarea și laboratorul care a efectuat analiza. Această separare nu este, în sine, interzisă. Totuși, în condițiile pct. 19^{7}, 19^{8}, 19^{13} și 19^{14} din Regulament, pârâtul avea sarcina să demonstreze că prelevarea a fost realizată de o persoană desemnată, instruită și împuternicită corespunzător, în cadrul unei proceduri care respectă standardele tehnice și cerințele de acreditare relevante.

37. Instanța reține că pârâtul nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte în mod clar și verificabil că procedura concretă de prelevare efectuată de Departamentul Suport Tehnic și Control se desfășura efectiv sub acoperirea acreditării invocate de SA „Apă-Canal Chișinău” și că persoanele care au prelevat nemijlocit probele de la reclamantă aveau calitatea de prelevatori desemnați în modul cerut de Regulament.

38. Or, pct. 19^{13} din Regulament nu limitează obligația operatorului la simpla prezență a unui angajat la fața locului, ci impune confirmarea funcției de prelevator. Într-un litigiu în care consumatorul contestă tocmai competența și împuternicirea persoanelor care au efectuat prelevarea, pârâtului îi revenea obligația să prezinte înscrisuri clare privind desemnarea, funcția, instruirea și competența persoanelor implicate.

39. Instanța apreciază că lipsa unei asemenea probe nu poate fi acoperită prin simpla invocare a calității generale de operator a SA „Apă-Canal Chișinău” sau a faptului că Laboratorul central de ape uzate este acreditat pentru încercări de laborator. Acreditarea laboratorului pentru efectuarea încercărilor nu substituie dovada conformității etapei de prelevare, atunci când proba a fost prelevată de o altă subdiviziune și tocmai această etapă este contestată.

40. În această privință, instanța delimitează între competența laboratorului de a efectua încercări asupra unei probe ajunse în laborator și competența persoanei/subdiviziunii care efectuează prelevarea în teren, conservarea și transmiterea probei în condiții care păstrează reprezentativitatea acesteia. Aceste etape sunt juridic și tehnic distincte, dar cumulative.

41. În consecință, simpla existență a unei acreditări a laboratorului pentru efectuarea analizelor nu este suficientă, în lipsa unei demonstrații clare că proba analizată a fost obținută și transmisă printr-o procedură verificabilă, realizată conform cerințelor aplicabile. Legalitatea rezultatului final depinde de conformitatea fiecărei etape, nu doar de acreditarea etapei finale de analiză.

42. În această ordine de idei, instanța reține că prelevarea probei este elementul inițial și determinant al întregii proceduri. Dacă proba este prelevată necorespunzător, fără dovada competenței persoanei care a prelevat-o sau fără garanții suficiente de conservare și transportare, raportul de încercări emis ulterior nu poate înlătura viciul inițial, deoarece laboratorul analizează proba primită, dar nu poate reconstitui, prin simpla efectuare a încercărilor, legalitatea și reprezentativitatea operațiunii de prelevare.

43. Instanța mai observă că reclamanta a invocat nu doar un dezacord abstract cu rezultatele analizelor, ci neconformități concrete care intră expres în ipotezele pct. 19^{19} din Regulament: încălcarea procedurii de prelevare/transportare, lipsa dovezii împuternicirii persoanelor care au semnat/efectuat actele și dezacordul cu rezultatele rapoartelor de analiză.

44. Prin urmare, acțiunea nu este construită pe o simplă nemulțumire față de obligația de plată, ci pe contestarea temeiului tehnico-juridic care a generat factura fiscală. În asemenea condiții, instanța este ținută să verifice dacă pârâtul a respectat cumulativ toate cerințele procedurale care condiționează dreptul său de a calcula plăți suplimentare.

45. Instanța apreciază critic argumentul pârâtului potrivit căruia obiecțiile reclamantei ar avea caracter pur formal. Cerințele privind acreditarea, desemnarea prelevatorului, conservarea și transportarea probelor nu au caracter formalist, ci constituie garanții tehnice ale exactității rezultatului și garanții juridice împotriva aplicării arbitrare a unor plăți suplimentare.

46. Instanța subliniază că prezenta soluție nu sancționează dreptul operatorului de a controla calitatea apelor uzate evacuate și nici competența sa legală de a preleva probe. Ceea ce se verifică în prezenta cauză este exercitarea concretă a acestui drept în condiții conforme, transparente și verificabile. Or, atunci când rezultatul controlului produce consecințe patrimoniale directe pentru consumator, operatorul trebuie să demonstreze nu doar existența unui rezultat de laborator, ci și regularitatea întregului proces care a condus la obținerea acestui rezultat.

47. În aceeași ordine de idei, instanța reține că pârâtul, fiind profesionistul raportului juridic și operatorul serviciului public, deține controlul asupra procedurii, asupra personalului implicat, asupra documentelor interne de desemnare/instruire, asupra recipientelor utilizate, asupra mijloacelor de conservare și transportare, precum și asupra evidenței predării-primirii probelor către laborator. Prin urmare, în condițiile contestării procedurii, anume pârâtul trebuia să prezinte probe convingătoare că întregul lanț tehnic a fost respectat.

48. În aprecierea instanței, în litigii de această natură, în care rezultatul procedurii tehnice generează consecințe patrimoniale directe și semnificative pentru consumator, standardul de rigoare procedurală și probatorie aplicabil operatorului trebuie să fie unul ridicat. Cu cât intervenția operatorului produce efecte patrimoniale mai importante pentru consumator, cu atât procedura care stă la baza acestor consecințe trebuie să fie mai transparentă, verificabilă și riguros documentată.

49. Această repartizare a sarcinii probațiunii este justificată și de poziția procesuală concretă a părților. Consumatorul nu are acces efectiv la documentele interne ale operatorului privind acreditarea, desemnarea prelevatorilor, instruirea personalului, circuitul recipientelor, regimul termic al transportării și primirea probelor în laborator. Aceste elemente sunt deținute și administrate de operator, astfel încât lipsa prezentării lor nu poate fi imputată reclamantei, ci se răsfrânge asupra pârâtului, care invocă legalitatea actelor emise.

50. Faptul că reclamanta nu a prezentat un raport alternativ de laborator nu este determinant în prezenta cauză. Obiectul litigiului nu se reduce la compararea unor rezultate de laborator, ci vizează legalitatea actelor de prelevare, a rapoartelor emise în baza probelor prelevate și a facturii fiscale emise ulterior. În ipoteza în care procedura inițială de prelevare este afectată de vicii esențiale, consumatorul nu poate fi obligat să combată un rezultat obținut pe baza unei probe a cărei reprezentativitate și integritate nu au fost demonstrate.

51. Instanța ține cont și de jurisprudența națională din care rezultă că în litigii similare instanțele au analizat distinct etapele de prelevare, transportare, conservare și analiză, subliniind că dreptul operatorului de a verifica apele uzate nu exclude obligația respectării stricte a procedurii tehnice și a garanțiilor impuse de Hotărârea Guvernului nr. *****.

52. În speță, pârâtul nu a demonstrat suficient că actele de prelevare nr. *****din ***** și nr. *****din ***** au fost întocmite ca rezultat al unei proceduri care întrunește toate condițiile obligatorii. În consecință, rapoartele de încercări nr. *****din ***** și nr. *****din *****,

fiind întemeiate pe probe prelevate în condiții neconfirmate corespunzător, nu pot constitui un temei valid pentru facturarea plăților suplimentare.

53. Instanța reține că factura fiscală nr. ***** din ***** are un caracter derivat față de actul de prelevare nr. *****din ***** și raportul de încercări nr. *****din *****. Prin urmare, dacă actele tehnice primare care au stat la baza calculării plății suplimentare sunt afectate de vicii esențiale privind legalitatea și verificabilitatea procedurii, factura emisă în temeiul acestora nu poate fi menținută ca act producător de efecte juridice opozabile reclamantei.

54. Factura fiscală nu constituie, în această ipoteză, o sursă autonomă a obligației de plată, ci forma de exteriorizare contabilă a unei pretenții patrimoniale calculate în baza raportului de încercări. De aceea, vicierea procedurii tehnice anterioare lipsește factura de suportul său juridic, fără a fi necesară identificarea unui viciu separat, propriu facturii ca document fiscal.

55. Această concluzie nu echivalează cu negarea obligației generale a consumatorilor noncasnici de a respecta concentrațiile maxim admisibile și de a preepura/epura apele uzate în condițiile legii. Hotărârea privește exclusiv legalitatea actelor contestate și a procedurii concrete care a stat la baza emiterii acestora.

56. În ceea ce privește efectele juridice ale actelor contestate, instanța reține că acestea au generat consecințe patrimoniale directe în privința reclamantei și au fost întocmite în cadrul unei proceduri speciale, reglementate prin norme imperative ale Hotărârii Guvernului nr. *****.

57. Întrucât aceste cerințe au fost instituite pentru asigurarea legalității, transparenței, trasabilității și verificabilității procedurii de control, nerespectarea lor lipsește actele contestate de aptitudinea de a produce efecte juridice opozabile reclamantei și justifică sancțiunea nulității reținute prin dispozitivul hotărârii.

58. În aceste circumstanțe, instanța conchide asupra temeiniciei pretențiilor reclamantei privind constatarea nulității absolute a actului de prelevare nr. *****din *****, a actului de prelevare nr. *****din *****, a raportului de încercări nr. *****din *****, a raportului de încercări nr. *****din ***** și a facturii fiscale nr. ***** din *****, emise de SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SRL „Vero-Nadina”.

59. În privința cheltuielilor de judecată, instanța reține că reclamanta a solicitat încasarea taxei de stat în mărime de 1 250 lei. Având în vedere admiterea acțiunii, această sumă urmează a fi compensată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, în limitele dispozitivului pronunțat.

60. În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta SRL „Vero-Nadina”, împotriva pârâtului SA „Apă-Canal Chișinău” privind declararea nulității actelor.

Se constată nulitatea absolută a actului de prelevare nr. *****din *****, actul de prelevare *****din *****, raportul de încercări nr. *****din ***** și nr. *****din ***** și factura fiscală nr. ***** din ***** emise de către pârâtul SA „Apă-Canal Chișinău” în privința reclamantului SRL „Vero-Nadina”.

Se încasează de la SA „Apă-Canal Chișinău”, cod fiscal 1002609000220, cu sediul în mun. Chișinău, str. Albișoara, nr. 38, în beneficiul SRL „Vero-Nadina”, (IDNO: 1002609000220) suma de 1 250 (o mie două sute cinci zeci) lei cu titlu de taxă de stat.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător /semnătură/ Ceban Alexandru